

Bringing Back the Scriptures

FOREIGN LANGUAGES PRESS

Monkey Series

Bringing Back the Scriptures อัญเชิญพระไตรปิฎก

The **MONKEY SERIES** are picture books based on the ancient Chinese fantasy novel Journey to the West, a story rich in tales about demons and monsters who try to stop the Tang Priest Xuanzang from reaching the Thunder Monastery in India to fetch Buddhist scriptures. The real hero of this novel, loved for four hundred years by Chinese readers, is the resourceful, brave and humorous Monkey.

เรื่องชุดไซอิ๋วนี้เป็นหนังสือภาพอิงนวนิยายปรัมปราของจีนเรื่อง “การเดินทางสู่ชมพูทวีป” ซึ่งเป็นเรื่องราวที่บอกเล่าถึงเหล่าภูตผีปีศาจที่พยายามหยุดยั้งพระถังซัมจั๋งไม่ได้เดินทางไปถึงวัดป่าคารามในประเทศอินเดียเพื่ออัญเชิญพระไตรปิฎก แล้วพระเอกตัวจริงของเรื่องนี้ก็ได้กลายเป็นขวัญใจนักอ่านชาวจีนมากกว่าสิริอภัย เขาผู้นั้นคือซุนหงอคงผู้ฉลาดล้ำเลิศ กล้าหาญและร่ารวยอารมณ์ขันนั่นเอง

This series tells three stories:

Monkey Defeats Jade Hare	5
Monkey Revives the Dead	69
Bringing Back the Scriptures	133

ในเล่มนี้นำเสนอเรื่องราวทั้งหมด 3 ตอน :

ซุนหงอคงปราบปีศาจกระต่ายป่า	5
ซุนหงอคงชุบวิญญาณท่านเศรษฐี	69
อัญเชิญพระไตรปิฎก	133

Monkey Defeats Jade Hare ชุนหงอคงปราบพยศนางกระต่ายป่า

Monkey Defeats Jade Hare, tells how Monkey defeats a false princess and saves the real princess in a city in India. When the Tang Priest and his party reach the city, the false princess is tossing a ball to decide who her husband is to be. The ball hits the Tang Priest on the head, but Monkey finds out the princess is really the Jade Hare from the moon. After rescuing the true princess, master and disciples continue on their journey to the West.

ชุนหงอคงปราบพยศนางกระต่ายป่า

ชุนหงอคงพิชิตองค์หญิงตัวปลอมและช่วยชีวิตองค์หญิงตัวจริงของเมืองหนึ่งในอินเดีย ขณะที่พระถังซัมจั๋งและคณะมาถึงเมืองดังกล่าว องค์หญิงตัวปลอมกำลังโยนลูกบอลเพื่อตัดสินว่าผู้ใดจะมาเป็นพระสวามีของนาง ลูกบอลกระเด็นไปถูกศีรษะของพระถังซัมจั๋ง แต่ชุนหงอคงค้นพบว่าแท้จริงแล้วองค์หญิงคือกระต่ายป่าหยกจากดวงจันทร์ หลังจากช่วยชีวิตองค์หญิงตัวจริงแล้ว อาจารย์และลูกศิษย์จึงออกเดินทางต่อไปยังชมพูทวีป

One day the Tang Priest and his three disciples arrived at a monastery with a huge signboard above the doors: Bujin Monastery. “Bujin . . .Bujin,” the Tang Priest thought. “Can we be in India?”

วันหนึ่ง พระถังซำจั๋งและลูกศิษย์ทั้งสามมาถึงวัดที่มีแผ่นป้ายขนาดใหญ่เขียนไว้เหนือประตูว่า : วัดบูจิน “บูจิน....บูจิน” พระถังซำจั๋งคิดใคร่ครวญ “นี่พวกเราอยู่ในอินเดียแล้วหรือ ?”

“Where are you from, teacher?” greeted a monk as the Tang Priest and his disciples stepped into the courtyard. The Tang Priest replied, “I’ve been sent to the Western Heaven by the great Tang Emperor to fetch the scriptures. I’d like to stay the night here.”

“พระอาจารย์ ท่านมาจากที่ใด ?” หลวงจันรูปหนึ่งทักทายเป็นเมื่อพระถังซำจั๋งและเหล่าลูกศิษย์ก้าวเข้ามาในลานวัด “องค์จักรพรรดิถึงส่งอาตมาไปยังชมพูทวีปเพื่ออัญเชิญพระไตรปิฎก คิณนี้อาตมาอยากขอพักแรมที่นี่ซักคืน” พระถังซำจั๋งตอบ

The monk hurried to the abbot's lodgings to report. As soon as the abbot heard, he went to greet the monks from China, who were then taken inside to drink tea and talk.

หลวงจีนรูปนั้นรีบเข้าไปในกุฏิเจ้าอาวาสเพื่อรายงานเรื่องนี้ให้ท่านทราบ ทันทีที่เจ้าอาวาสได้ฟังเรื่องราวแล้ว ท่านก็ออกมาต้อนรับหลวงจีนจากเมืองจีนแล้วพาเข้าไปดื่มชาและสนทนากันด้านใน

Strolling in the courtyard after supper, the Tang Priest and Monkey met a monk over a hundred years old, who talked with them about China.

หลังอาหารมือเย็น พระถังซำจั๋งกับชุนหงอคงออกมาเดินเล่นในลานวัดและได้พบกับหลวงจีนอายุกว่าร้อยปี พวกเขาจึงพูดคุยกันเกี่ยวกับเมืองจีน

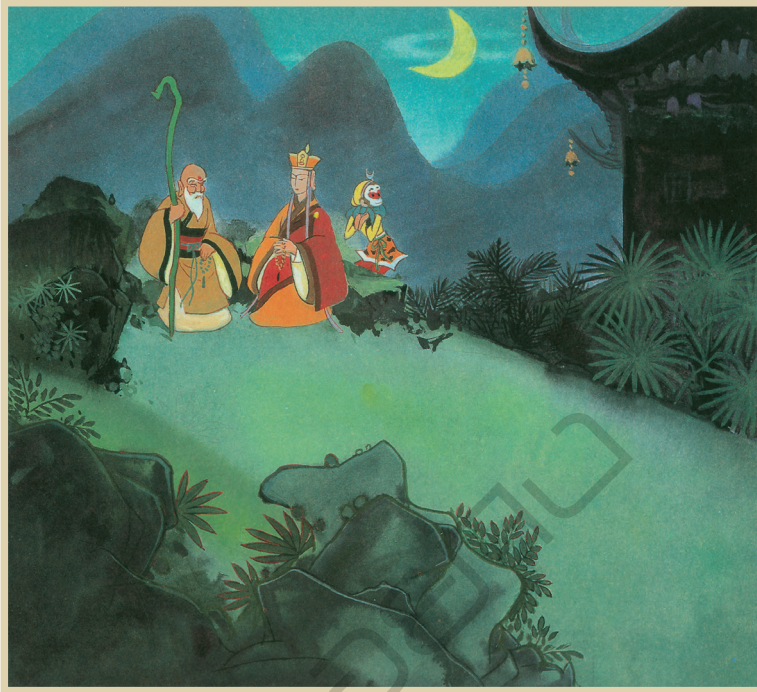
As they were talking, they heard a woman sobbing. “Why is there a woman sobbing in this monastery?” the Tang Priest asked. “A year ago today,” replied the old monk, “I was in the courtyard looking at the moon when I suddenly heard a gust of wind and a beautiful girl fell out of the sky.”

ขณะที่กำลังสนทนากันอยู่นั้น พวกเขาได้ยินเสียงหญิงสาวร้องไห้คร่ำครวญ “เหตุใดจึงมีสตรีมาร้องไห้อยู่ในวัดนี้ ?” พระถังซำจั๋งเอ่ยถาม “วันหนึ่งเมื่อปีที่แล้ว” ท่านได้ชื่อชราตอบ “อาตมากำลังยืนชมพระจันทร์อยู่ในลานวัด ท่านได้นั้นอาตมาก็ได้ยินเสียงลมพัดแรงแล้วหญิงสาวสะคราญโฉมก็ตกลงมาจากฟ้า”

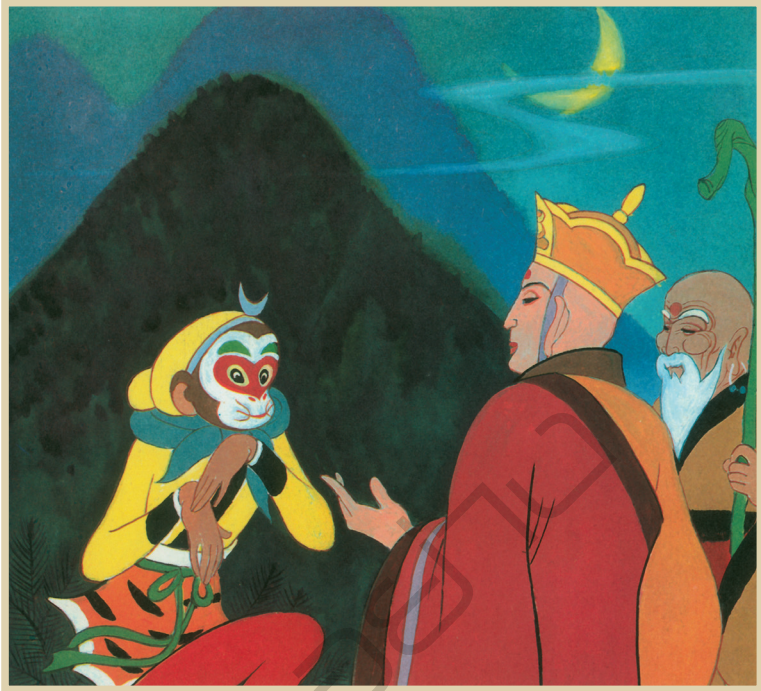
“The girl said she was a princess, the daughter of the king of India, and the wind blew her here when she was looking at flowers by moonlight. I told the other monks she was a monster, for fear of their misbehaving, and locked her up in an empty room, giving her food and drink every day.”

“นางบอกว่านางคือองค์หญิงพระธิดาขององค์ราชาแห่งอินเดีย และถูกลมพัดมาตอนที่นางกำลังชมดอกไม้ใต้แสงจันทร์ อาตมาบอกกับหลวงจีนรูปอื่น ๆ ว่านางเป็นปีศาจเพราะเกรงว่าพวกเขาจะประพฤติดีดสีล และปิดขังนางไว้ในห้องแล้วส่งข้าวส่งน้ำให้นางทุกวัน”

“I’ve sent people into the city several times to inquire about the princess, just to be told the princess is in the palace. It has been a year now. I don’t dare report this to the king, nor do I dare let her out. Every night she cries and cries, because she misses her parents.”

“อาตมาส่งคนเข้าไปในเมืองเพื่อถามไถ่ข่าวคราวขององค์หญิงหลายครั้ง แต่ก็ได้ความว่าองค์หญิงอยู่ในวัง นี้ก็ผ่านไปเป็นปีแล้ว อาตมาไม่กล้ากราบทูลเรื่องนี้แก่พระราชบิดา และไม่กล้าให้นางออกมาข้างนอก ทุกคืนนางก็อาตมาแต่รำไห้เพราะคิดถึงพระบิดาพระมารดาของนาง”

Hearing this, the Tang Priest kept nodding and sighing. The old monk continued, “As you’ve come here, I beg you to use your powers to find out the truth when you go into the city tomorrow.” The Tang Priest turned to Monkey. “Disciple, you must keep this in mind.” Monkey nodded assent.

เมื่อได้ยินดังนั้น พระถังซำจั๋งจึงผงกศีรษะและถอนหายใจ หลวงจีนชราเอ่ยต่อว่า “เมื่อท่านมาถึงที่นี่ ข้าขอร้องให้ท่านใช้อิทธิฤทธิ์ของท่านค้นหาความจริงเมื่อท่านเข้าไปในเมืองพรุ่งนี้” พระถังซำจั๋งหันมาหาชุนหงอคงแล้วบอกกับเขาว่า “ศิษย์ข้า เจ้าต้องจดจำเรื่องนี้ไว้ให้ดี” ชุนหงอคงพยักหน้าตกลง

The next day they entered a busy street where people were selling tea, wine, rice and other things.

วันต่อมา พวกเขาเดินเข้าไปในถนนที่สับสนวุ่นวายไปด้วยผู้คนที่กำลังขาย
ชา เหล้า ข้าวและสิ่งของอื่น ๆ

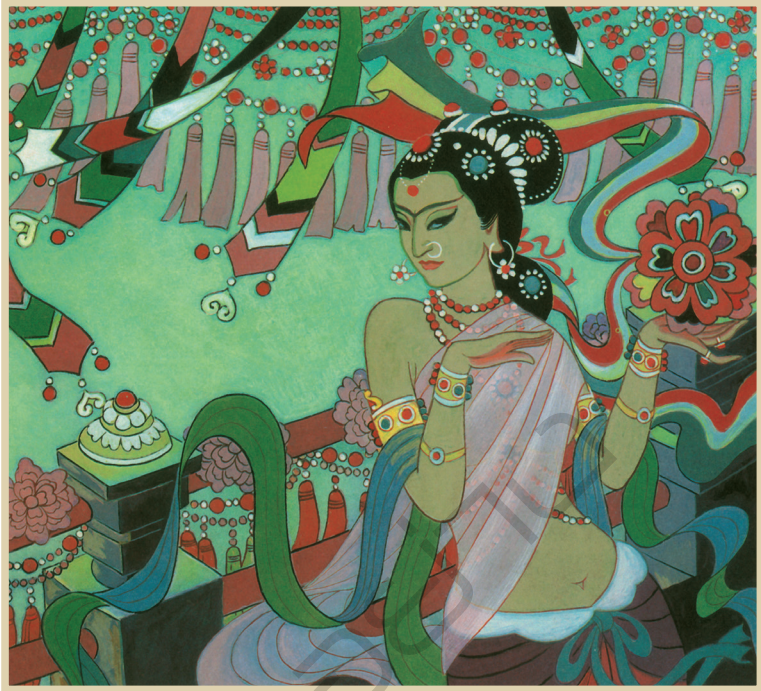
Ahead they saw a government office and went inside. “I have a passport to present at court for inspection,” the Tang Priest told the assistant. “I should like to have an audience with His Majesty today. When does he hold court?” The assistant replied, “As luck would have it, today the princess is going to toss a coloured ball to choose a husband. I believe His Majesty has not yet ended his morning audience. This could be a good time to go.”

แล้วพวกเขาก็เห็นพระราชสำนักอยู่เบื้องหน้าจึงเดินเข้าไปข้างใน “อาตมามีใบผ่านทางที่ต้องนำมาแสดงให้ราชสำนักตรวจสอบ” พระถังซำจั๋งบอกกับท่านผู้ช่วย “อาตมาต้องการเข้าเฝ้าพระราชาวรวันนี้ ไม่ทราบว่าจะออกกว่าความเมื่อไหร่ ?” ท่านผู้ช่วยตอบกลับมาว่า “ข้างเป็นโชคชะตาฟ้าลิขิตจริง ๆ วันนี้อคงค์หญิงจะโยนลูกบอลสีเพื่อเลือกพระสวามี ข้าเชื่อว่าฝ่าบาทยังไม่เสร็จสิ้นการว่าราชการในช่วงเช้า เป็นโอกาสเหมาะของท่านได้ชื่อที่จะไปเข้าเฝ้า”

The Tang Priest and Monkey went to the street where everyone was waiting for the coloured ball to be thrown. “I don’t think the king would bother with court business now,” the Tang Priest said. “Let’s turn back.” “Master, we could take a look at the princess to find out whether she is genuine or not.” “Right!” the Tang Priest agreed.

พระถังซัมจั๋งกับซุนหงอคงเดินไปยังถนนที่ทุกคนกำลังรอลูกบอลที่จะ
ถูกโยนลงมา “อาจารย์คิดว่าพระราชาน่าจะออกกว่าความตอนนี้” พระถัง
ซัมจั๋งเอ่ยขึ้น “กลับกันเถอะ” “อาจารย์ เราน่าจะเข้าไปดูองค์หญิงเพื่อตรวจ
สอดดูว่านางเป็นตัวจริงหรือไม่” “จริงด้วย !” พระถังซัมจั๋งเห็นพ้องด้วย

As the princess looked around, she saw the Tang Priest approaching, so she took the coloured ball and tossed it to him.

ขณะที่องค์หญิงกำลังมองไปรอบ ๆ นางก็เห็นพระถังซำจั๋ง กำลังเดินเข้ามา นางจึงหยิบลูกบอลแล้วขว้างใส่พระถังซำจั๋ง

The ball hit the Tang Priest on the head. At once everyone shouted, "She's hit a monk! She's hit a monk!"

ลูกบอลตกใส่ศีรษะของพระถังซำจั๋ง ทันใดนั้น ทุกคนก็พากันร้องตะโกนว่า "นางโยนใส่หลวงจีน! นางโยนใส่หลวงจีน!"

The Tang Priest grumbled at Monkey for taking him there. “Go to the palace to see the king,” Monkey replied with a laugh. “If the princess insists on marriage, you must say to the king, ‘Please send for my disciples so that I can take my leave of them.’ When I am summoned to court, I’ll be able to tell whether the princess is real or not.”

พระถังซำจั๋ง จึงบ่นชุนหองคองที่พาตนมาที่นี่ “ไปเข้าเฝ้าพระราชานในวังเถอะ” ชุนหองคองตอบพูดลั่วหัวเราะ “ถ้าองค์หญิงยืนยันที่จะแต่งงานกับท่าน ท่านต้องบอกพระราชานว่า ได้โปรดส่งคนไปตามลูกศิษย์ของหม่อมฉันเข้ามาด้วยเถอะพะยะค่ะ เพราะหม่อมฉันไม่สามารถทิ้งพวกเขาได้ และเมื่อข้าถูกเรียกตัวเข้าไปในพระราชานัก ข้าก็จะบอกได้ว่าองค์หญิงเป็นตัวจริงหรือไม่”

Palace maids and high and low palace officials came running together. The princess took hold of the Tang Priest and they got into the royal carriage. The procession returned to the palace gates.

สาวใช้ในวังและข้าราชการทั้งยศสูงและต่ำมาเข้าแถว
รวมกัน องค์หญิงมารับตัวพระถังจิ้งจกขึ้นราชรถแล้วขบวนก็เคลื่อนตัวกลับ
ไปยังพระราชวัง

The king was most displeased to hear that his daughter had hit a monk, but since it was so, he asked the princess and his future son-in-law to enter the court.

พระราชาไม่ค่อยพอพระทัยเมื่อได้ยินว่าพระธิดาโยนลูกบอลใส่หลวงจีน แต่เมื่อมันเป็นไปแล้วพระองค์จึงให้องค์หญิงและว่าที่ราชบุตรเขยของตนเข้ามายังราชสำนัก

The princess and the Tang Priest approached the throne and dropped to their knees. “My daughter, you have hit a monk with the coloured ball. I don’t know how you feel about that,” said the king. “Your Majesty,” the princess, kowtowing, replied, “as the saying goes, ‘Marry a chicken, follow a chicken; marry a dog, follow a dog.’ I beg you to take him as your son-in-law.”

องค์หญิงและพระถังซำจั๋งเข้ามาในท้องพระโรงและคุกเข่าลง
 “ลูกพ่อ เจ้าโยนลูกบอลใส่หลวงจีน พ่อไม่รู้ว่าเจ้าคิดยังไง” พระราชาตรัสขึ้น
 “ฝ่าบาทเพคะ” องค์หญิงโค้งคารวะแล้วตอบว่า “ตั้งสุภาษิตที่ว่าเมื่อแต่งงานกับ
 ไก่ ต้องเชื่อฟังไก่ เมื่อแต่งงานกับสุนัข ต้องเชื่อฟังสุนัข ลูกขอให้เสด็จพ่อยอมรับ
 เขาเป็นราชบุตรเขยด้วยเถิด”

“I am grateful for Your Majesty’s heavenly grace,” the Tang Priest, bowing, said. “I have three disciples outside. I beg you to call them in, since I haven’t taken leave of them.” The king asked that the Tang Priest’s three disciples be brought to him.

“**อาตมารู้สึกปลาบปลื้ม**ในพระมหากรุณาธิคุณของท่านมหาบพิตรอย่างหาที่สุดมิได้” พระถังซำจั๋งเอ่ยขึ้นพร้อมกับโค้งคำนับ “อาตมามีลูกศิษย์สามคนอยู่ข้างนอก และไม่สามารถทิ้งพวกเขาไว้ได้ ขอพระองค์ทรงโปรดเรียกพวกเขาเข้ามาข้างในด้วยเถิด พะยะคะ” พระราชาจึงมีรับสั่งให้พาลูกศิษย์ทั้งสามของพระถังซำจั๋งเข้ามาดำเนินใน

“Where are you three gentlemen from?” the king asked Monkey, Pig and Friar Sand. “My ancestral home is in the Mountain of Flowers and Fruit,” Monkey answered. “My father was heaven, my mother earth, and I was born when a rock-split open.”

“ท่านทั้งสามมาจากที่ใด ?” พระราชาตรัสถามซุนหงอคง ตือ-โป๊ยก่ายและซัวเจ๋ง “บ้านเกิดเมืองนอนของหม่อมฉันอยู่ในเขาแห่งบุปผาและผลไม้พะยะคะ” ซุนหงอคงตอบ “บิดาของหม่อมฉันคือสวรรค์เบื้องบน มารดาคือพื้นพิภพ และหม่อมฉันถือกำเนิดเกิดขึ้นมาเมื่อก้อนหินแตกกระจายออกพะยะคะ”

“Who is the second disciple?” the king asked. “I was appointed Marshal Tian Peng by the Jade Emperor,” Pig replied. “Once I got drunk and misbehaved, for which I was exiled to the mortal world with the likeness of a pig.”

“ท่านใดเป็นศิษย์คนรอง?” พระราชาตรัสถาม “หม่อมฉันได้รับการแต่งตั้งจากองค์เง็กเซียนฮ่องเต้ให้เป็นแม่ทัพเทียนเหมิง” ตี๋โอ๋ไปยกายตอบบ้าง “ครั้งหนึ่ง หม่อมฉันเมามายและประพฤตินั้นไม่เหมาะสม จึงถูกเนรเทศลงมายังโลกแห่งการเวียนว่ายตายเกิดด้วยรูปร่างที่คล้ายหมูเช่นนี้”

Friar Sand then told his story. The king, delighted, said to the Tang Priest, “Son-in-law, this royal marriage was arranged by Heaven.”

จากนั้นชั่วเจี๊งบก็เล่าเรื่องราวของตน พระราชาทรงพอพระทัย และรับสั่งกับพระถังซัมจั๋งว่า “ราชบุตรเขยของข้า งานอภิเษกสมรสนี้ได้ถูก จัดขึ้นโดยสวรรค์เบื้องบน”

Just then the chief astrologer came to report: “The twelfth day of this month is a lucky time for weddings. Today is the eighth.” This pleased the king. He invited his future son-in-law and his three disciples into the imperial garden to wait for the auspicious time.

จากนั้นไม่นาน โจรหลวงได้เข้ามากราบทูลว่า “วันที่สิบสองของเดือนนี้เป็นวันดีสำหรับการสมรส วันนี้วันที่แปดแล้วพะยะค่ะ” ข่าวนี้นำให้องค์ราชาทรงยินดีมาก พระองค์เชื่อเชิญว่าที่ราชบุตรเขยและลูกศิษย์ทั้งสามเข้าไปในสวนของพระราชวังเพื่อรอเวลาอันเป็นมงคลนั้น

“What will happen when you see the princess?” the Tang Priest asked. “My fiery eyes with their golden pupils will be able to tell whether she is true or false,” Monkey replied.

“จะเกิดอะไรขึ้นเมื่อเจ้าพบกับองค์หญิง?” พระถังซำจั๋งเอ่ยถาม
“เนตรไฟนัยน์ตาทองคำของข้าจะสามารถบอกได้ว่านางเป็นตัวจริงหรือตัว
ปลอม” ชุนหงอคงตอบ

On the twelfth day an official reported, “The wedding is ready. Your humble servant awaits Your Majesty’s order.” The king was delighted.

เมื่อวันที่สิบสองมาถึง ข้าราชการพารเข้ามากราบทูลว่า “งานอภิเษกสมรสจัดเตรียมเรียบร้อยแล้ว ข้าน้อยรอพระบัญชาจากฝ่าบาทพะยะค่ะ” องค์ราชาทรงพอพระทัยอย่างยิ่ง

The king was just about to command that the wedding start when a eunuch from the inner quarters of the palace reported to him, “Your Majesty, the princess asks you to come.”

พระราชากำลังจะทรงบัญชาให้เริ่มงานอภิเษกสมรส ก็มีขันทีจากพระราชฐานชั้นในเข้ามากราบทูลว่า “ขอเดชะฝ่าบาท องค์หญิงขอเชิญเสด็จพะยะค่ะ”

The king then went to the inner quarters of the palace and said, "Princess, today is a lucky day. Let us hurry to the wedding banquet and not be late."

องค์ราชาจึงเสด็จไปยังพระราชฐานชั้นในและตรัสว่า "องค์หญิง วันนี้เป็นวันดี เรายรีบไปทำงานฉลองสมรสกันเถอะ อย่ามัวชักช้าอยู่เลย"

